

העוסק בתורה ולא מוצא רב שילמד אותו ומגמגם בה, עליו נאמר באהבה תשנה תמיד

**וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא** אמנם מי שחשקו וחפצו לעסוק בתורה הקדושה **וְלֹא אֲשַׁבַּח מֵאֵן דְּיֻזְלִיף לִיהּ** ואינו מוצא רב שילמדו תורה **וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוֹרֵייתָא לָּעֵי בְּהּ** ו**מְגַמְגֵּם בְּהּ בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע** והוא באהבת התורה הבוערת בו לומד אותה ומייגע עצמו ומגמגם בה בגמגום כי אינו יודע כיצד ללמוד. **כָּל מְלָה וּמְלָה סִלְקָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדַי בְּהֵהִיא מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ** כל מילה מילה שהוא לומד עולה למעלה והקב"ה מקבל אותה ושמח בה **וְנֻטַע לָהּ סְחָרְגִייהּ דְּהֵהוּא נַחֲלָא** ונוטע אותה סביב אותו הנחל שהוא יסוד דבינה כמבואר לעיל, **וְאֵתְעָבִידוּ מֵאֲלֵין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין** ומאותן המילים נעשים אילנות גדולים **וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל** והם נקראים ערבי נחל שאין להם טעם וריח כי הם בלי ידיעה ושלימות, **הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב** זהו שכתוב (משלי ה) **בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁנֶה תָּמִיד** כי אם מחמת אהבת התורה אתה עוסק בה גם אם אתה שוגה בלימודך זה חביב לפני הקב"ה.

דוד המלך התפלל לקב"ה שיוזכה ללכת בדרך האמת

**וְדוֹד מְלָכָא אָמַר** דוד המלך התפלל לפני השי"ת ואמר, (תהלים פו) **דוֹרְגִי יְהוָה דְּרַכְךָ אֶחְלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ** שאזכה לילך בדרך האמת.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וּבְתִיב (תהלים כז) וַנִּחַנֵּי בְּאֶרֶחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי שְׂאֻזְכָּה  
 ללמוד את התורה בדרך הישרה למען לא ישמחו בי אויבי. וְכִּי אֵין אֵינוֹן דִּי יְדַעֵין  
 אֶזְרָחֵי דְאֶזְרִייתָא, וּמִשְׁתַּדְּלֵי בָּהּ בְּאֶרֶחַ מִישָׁר אֲשֵׁרֵיהֶם  
 אותם שיודעים דרכי התורה ועוסקים בה בדרך ישרה, דִּיאֵינוֹן נְטַעֵין אֵילָנִין  
 דְּחֵיִין לְעֵילָא דְּכֻלְהוּ אֲסוּתָא שהם נוטעים אילנות החיים למעלה,  
 ותורתם עולה עד התפארת ועל ידה מתרפא מכל תחלואי הנפש וחטאיה, משא"כ בדברי  
 התורה הנקראים ערבי נחל שאין בהם רפואה. וּבְגִין כֵּן בְּתִיב ולכן כתוב,  
 (מלאכי ב) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ. וְכִי אֵית תּוֹרָה דְּלֵאוּ  
 אֵיהִי אֱמֶת וִישׁ לְשֹׂאֵל וְכִי יֵשׁ תּוֹרָה שְׂאֵינָה אֱמֶת ח"ו, וּמִשִּׁיב אֵין כְּגוּוֹנָא  
 דְּאֶמְרָן, דְּאֶזְרֵי מֵאֵן דְּלֵא יְדַע, וְלֵאוּ אֵיהוּ קְשׁוּט אֲבָן יֵשׁ  
 תורה שאינה אמת והיא באופן שאמרנו שאדם אינו יודע ומורה הלכה ואין זה אמת  
 וְהֵהוּא דְּאֶזְרֵי מְלָה מְנִיָּה אֶזְרֵי מְלָה דְּלֵאוּ אֵיהוּ  
 אֱמֶת. ואותו אחד שלומד ממנו למד תורה שאינה של אמת וּבְגִין כֵּן בְּתִיב  
 ולכן כתוב באהרן הכהן, תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ.

אדם צריך ללמוד תורה מכל אדם אפילו ממי שאינו יודע

וְעַם כָּל דָּא מִיבְעֵי לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְמִילָהּ מְלֵי דְּאֶזְרִייתָא  
 מִכָּל בַּר נָשׁ אֶפִּילוּ מִמָּאן דְּלֵא יְדַע ועם כל זה ואם אינו  
 מוצא רב בקי שילמדנו ילמוד. בְּגִין דְּעַל דָּא יְתַעַר בְּאֶזְרִייתָא,

וַיִּתֵּי לְמִילָף כִּמְאֵן דִּירַע כִּי אִזּוּ יִשְׁמַע וַיִּתְעוֹרֵר בְּאַהֲבַת הַתּוֹרָה וּמִתִּיקוּת נֹעַם אִמְרִיה וַיִּתְלַהֵט אַחֲרֶיהָ וְעַל יְדֵי כֵן נִפְשׁוּ לֹא תִרְוָה עַד שִׁמְצָא רַב בְּקִי וַיּוֹדַע כַּדִּי שִׁלְמַדְנוּ, וּלְבַתָּר אֲשֶׁתְּכֶח דְּאֶזְיֵל בָּהּ בְּאוֹרֵייתָא בְּאַרְחָ קְשׁוּט וְעַל יְדֵי כֵן נִמְצָא שְׂאֵחַר כֵּךְ יִזְכֶּה לְלַכַּת בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה בְּדַרְךְ אִמְתָּ, מִשְׂאֵ"כ מִי שִׁמְרָפָה עֲצֻמוּ מִלְּמֹוד תּוֹרָה אֲצֵל שְׂאִינֵנוּ בְּקִי, שְׂאֵז אִינְן הוּא מִרְגִּישׁ טַעַם הַתּוֹרָה וְעִרְיֹבוּתָהּ וּמִתְרַגֵּל לְבַטְלָה וְעַל יְדֵי כֵן אֲפִילוּ אִם יִמְצָא לְבִסּוּף אִיזְזָה רַב שִׁלְמַדְנוּ לֹא יִלְךְ אֲצֵלוּ. תָּא תְּחִי בְּאוֹרֵייתָא וּפְקוּדוֹי, אֲפִילוּ דְלֹא עָבִיד לְשִׁמְיָהּ, דְּמִתּוּךְ שְׁלֹא לְשִׁמְיָהּ בָּא לְשִׁמְיָהּ לְעוֹלָם יַעֲסוֹק אָדָם בְּתוֹרָה וּבִמְצוּוֹת אֲפִילוּ שְׂלֹא לְשִׁמְיָהּ שִׁמְתוּךְ שְׂלֹא לְשִׁמְיָהּ יִבֵּא לְשִׁמְיָהּ.

משפט הוא מצד ז"א והוא רחמים, וצדק הוא מצד המלכות והוא דין

רְבִי יוֹסִי פִּתַּח קָרָא אֲבִתְרִיהּ וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח בְּפִסּוֹק שְׂאֵחַרִּי לֹא תִקְלַל חֲרַשׁ וְכוּ' וְאָמַר, (וַיִּקְרָא יֵט) לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט וְגו'. לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט, בְּמִשְׁמָעוֹ לֹא תִקְלְקְלוּ אֶת הַדִּין לְשֹׁפֵט דִּין מַעוּוֹת. אֲבָל הָאֵל אֲתָמַר דְּפִרְשִׁתָּא דָּא מְלִין עֲלָאִין וַיִּקְרִין אִית בָּהּ בְּפִקּוּדֵי אוֹרֵייתָא אֲבָל כִּבְר נִאֲמַר שְׂבִפְרִשָּׁהּ זִו יֵשׁ בְּהַ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וְחֲשׁוּבִים בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה. הָאִי קָרָא מְסוּפִיָּה קָא מִשְׁמָע, דְּכִתִּיב וְסוּד זֶה הַפִּסּוֹק נִשְׁמַע מִסִּפָּא שְׁלוּ שְׂכַתוּב בְּעֵדְקָ

תִּשְׁפּוּט עִמִּיתְךָ. תָּא חַוִּי, תִּרִי דְרַגִּין אֵינּוּן הָכָא בַּא וּרְאָה  
 שִׁישׁ כַּאן בַּפְּסוּק זֶה ב' דְּרָגוֹת מִשְׁפָּט, וְצִדְקָא. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי וּמַה  
 הַבְּדֵל יֵשׁ בֵּין מִשְׁפָּט לְצִדְקָא. אֲלֵא חַד רַחֲמֵי מִשְׁפָּט הוּא מִצַּד ז"א וְהוּא רַחֲמִים,  
 וְחַד דֵּינָא וְצִדְקָא הוּא מִצַּד הַמַּלְכוּת וְהוּא דִּין, וְדָא אֶתְבָּסֵם בְּדָא וְהָדִין  
 נִמְתַּק בְּרַחֲמִים.

צדק ומשפט דנים את כולם במשפט שוה

כִּד אֶתְעַר צִדְקָא, דָּאִין דֵּינָא לְכֻלָּא כִּתְדָא, דִּלִּית בֵּיה  
 רַחֲמֵי, וְלֹא וְתַרְנֻתָא כַּאֲשֶׁר מִתְעוֹרֵר הַצִּדְקָא לְדוֹן אַז הוּא דִן אֶת כּוֹלָם  
 בְּשׁוּבָה וְאִין בּו רַחֲמִין וְלֹא וִיתוּרִים. כִּד אֶתְעַר מִשְׁפָּט אֵית בֵּיה רַחֲמֵי  
 וְכַאֲשֶׁר מִתְעוֹרֵר מִשְׁפָּט לְבַדּוֹ לְדוֹן אַז יֵשׁ בּו רַחֲמִים. יְכוּל יְהִיא כְּלָא בְּמִשְׁפָּט  
 יְכוּל יְהִיו הַכֹּל נִידוּנִים בְּמִשְׁפָּט. אֲתָא קְרָא וְאָמַר, בַּא הַכְּתוּב וְאָמַר בְּצִדְקָא  
 תִּשְׁפּוּט עִמִּיתְךָ. צְרִיךְ שִׁיחִיו נִידוּנִים גַּם בְּצִדְקָא מֵאֵי טַעְמָא. וּמַה הִטְעַם  
 בְּגִין דְּצִדְקָא לֹא דָּאִין לְדָא וְשָׁבִיב לְדָא, אֲלֵא פְּלָהּוּ  
 כִּתְדָא בְּשִׁקּוּלָא חֲדָא. לְפִי שְׂצִדְקָא לֹא דִן לֹזֵה וְעוֹזֵב לֹזֵה אֵלֹא דִן אֶת כּוֹלָם  
 בְּשׁוּבָה בְּמִשְׁקַל אַחַד בְּגוּוּנָא דָּא כַּעֲיֵן זֶה מַה שְׂכְּתוּב לֹא תִשָּׂא פָּנֶי דָּל  
 וְלֹא תִהְדָּר פָּנֶי גָּדוֹל, אֲלֵא פְּלָהּוּ בְּשִׁקּוּלָא חֲדָא בְּצִדְקָא.  
 אֵלֹא בֵּין דָּל וּבֵין גָּדוֹל אֶת כּוֹלָם תְּדוֹן בַּהֲשׂוּאָה אַחַת וּבְמִשְׁקַל אַחַד, יְכוּל יְהִיא כְּלָא  
 דֵּינָא בְּצִדְקָא בְּלַחֲדוּי יְכוּל יְהִיו כּוֹלָם נִידוּנִים בְּצִדְקָא לְבַדּוֹ. אֲתָא קְרָא